خبر

خبر داغ AS درباره تیم‌ملی و خمز

نیمکت ایران هنوز سرمربی ندارد ولی خیلی‌ها می‌دانند این نیمکت متعلق به کارلوس کی‌روش است. تاج می‌خواهد در زمان مناسب نام او را به عنوان سرمربی اعلام کند. در همین حال دیروز AS اسپانیا خبر داد پاکو خمز سرمربی اسپانیایی تراکتور گزینه نیمکت ایران است. این نشریه نوشت: «ماجراجویی پاکو خمز در ایران می‌تواند جهش قابل توجهی داشته باشد. همانطور که AS مطلع شده، سرمربی تراکتور در میان گزینه‌های فدراسیون این کشور قرار دارد تا کنترل تیم‌ملی ایران را بر عهده بگیرد. آنها کاملا از بازی تراکتور و رشد تاکتیکی‌اش با خمز آن هم فقط در شش بازی لیگ شگفت‌زده شده‌اند. فدراسیون فوتبال ایران در حال ارزیابی گزینه‌های متعدد جانشینی کی‌روش هستند و در این میان مربی اسپانیایی طرفداران زیادی پیدا کرده است.» هوشنگ نصیرزاده، مدیرعامل باشگاه تراکتور اما در واکنش به خبر منتشر شده، گفت: «پیش از این هم رسانه‌های اسپانیایی اخباری را درمورد خمز مطرح کرده بودند که مشخص شد کذب است و دیدید در نهایت او در تراکتور ماند.» او در پاسخ به این سوال که آیا خمز پیشنهادی از تیم‌ملی ندارد، جواد داد: «من اطلاعی ندارم. خمز با تراکتور قرارداد ۲ ساله دارد. شاید برخی بخواهند با مطرح کردن چنین اخباری، تمرکز سرمربی و تیم را به هم بزنند. کادرفنی و خمز تمام تلاش خود را برای موفقیت در بازی‌های پیش‌رو گذاشته‌اند».

به المپیک ۲۰۲۴ و تیم‌ملی امید دل نبندید

نیم‌قرن بلاتکلیفی

هیلدا حسینی‌خواه
گروه ورزش

این رکورد را به یاد داشته باشید، نه برای این‌که خیلی درخشان و خوب است، برای این‌که در آینده یادتان بماند و اصلا آیندگان بدانند آنهایی که در فوتبال بودند و مسئولیت گرفتند چه بر سر آن آوردند. حالا تیم‌ملی امید را داریم و یک وقفه ۴۶ ساله برای حضور در المپیک. آنهایی که در اولین و آخرین حضور ایران در المپیک به میدان رفتند حالا مویی سپید کرده‌اند و نوه و نتیجه هم دارند. چند تایی هم فوت کرده‌اند. اما گذشت این مدت زمان طولانی که حالا به نیم قرن و چه بسا بیشتر هم می‌رسد یک رکورد منفی و سیاه در ورزش ایران به شمار می‌رود. واقعا صاحبان این رکورد به شدت منفی و سیاه چه کسانی هستند؟

امید ناامید

بلاتکلیفی تیم‌ملی فوتبال امید یک ماهه نیست، شش ماهه هم نیست، نزدیک به نیم قرن از بلاتکلیفی این تیم می‌گذرد، تیمی که نه ناجی دارد و نه دلسوز. تیمی که رویای حضور در المپیک برایش روز به روز سنگین‌تر و دورتر می‌شود. تیم‌ملی فوتبال امید در حالی باید از فروردین ماه کار خود را در گزینشی المپیک آغاز کند که هنوز مربی ندارد و مهدی تاج و رفقا همچنان در صدد یافتن یک گزینه مناسب برای این تیم هستند. بعد از مهدوی‌کیا کسی نبود که هدایت این تیم را برعهده بگیرد. اگر هم بود در حد و اندازه‌های عملی کردن رویای صعود به المپیک نیست. تیم سرمربی ندارد و فدراسیون فوتبال هم بابت انتخاب آن عجله‌ای به خرج نمی‌دهد. البته برای این تیم بدون سرمربی یک سرپرست انتخاب کرده‌اند، سرپرستی به نام حبیب کاشانی که مشخص نیست تجارب فوتبال خود را چگونه در تیم امید خرج می‌کند. نکته بسیار مهم‌تر این که مهدی تاج صریحا گفته که اولویت فدراسیون فوتبال تیم‌ملی بزرگسالان است نه تیم امید. بنابراین خیلی راحت باید داستان‌های چهل و چند ساله را پیش‌بینی و بازگو کنیم، داستان‌هایی ملال‌آور و به‌شدت کسل‌کننده. در تمام این سال‌ها فرمول تکراری در کنار آدم‌های تکراری نتوانست امید را به المپیک برساند. کاملا واضح است که امید، اینبار هم ناامید می‌شود.

فیفادی پرید

مسیر تیم‌ملی امید ایران برای رسیدن به المپیک کاملا واضح و مشخص است اما از آنجا که برنامه مشخصی برای تیم‌ملی امید وجود ندارد این مسیر بسیار سخت و ناهموار خواهد بود. تیم‌ملی امید آخرین‌بار اسطوره‌ای به نام مهدی مهدوی‌کیا را به عنوان سرمربی در اختیار داشت و با او در مسابقات قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا در مرحله گروهی حذف شد. تیم امید پس از کنار رفتن مهدوی‌کیا مدت‌هاست مرد شماره یک نیمکت را ندارد و حالا باید خیلی زود خودش را برای جام ملت‌های زیر ۲۳ سال و انتخابی المپیک آماده کند. این آماده‌سازی می‌توانست در بازه زمانی ۲۸ اسفند ۱۴۰۱ تا ۸ فروردین ۱۴۰۲ یعنی مهلت فیفادی رخ بدهد اما خواب زمستانی مسئولان فدراسیون فوتبال از خیلی وقت پیش شروع شده، حتی قبل از تابستان همین امسال! آن طور که پیداست سرمربی جدید تیم‌ملی ایران همزمان با اتمام لیگ بیست و دوم انتخاب خواهد شد که بسیار دیر و بی‌تاثیر است.

گزینه‌های تیم امید

حالا که مهدوی‌کیا نیست و تیم امید مدت‌هاست سرمربی ندارد فدراسیون فوتبال چه گزینه‌هایی را مدنظر دارد؟ واقعیت این که فدراسیونی‌ها خیلی به خود بابت سرمربی تیم امید زحمت نداده‌اند، این را می‌توان از گزینه‌های نیمکت این تیم متوجه شد. رضا عنایتی یکی از گزینه‌ها بود که البته اخیرا به عنوان سرمربی تیم قعر جدولی نفت مسجدسلیمان انتخاب شده است. دیگری مجتبی حسینی است که نام او ادامه‌ای است بر سیاهه تمامی مربیان داخلی ناکارآمد که البته این ادعا تا حدودی بی‌رحمانه و غیرمنصفانه به نظر می‌رسد اما مشاهده وضعیت نیم قرن اخیر فوتبال امید، چیزی جز این یادآوری نمی‌کند. محرم نویدکیا نیز یکی دیگر از گزینه‌ها شمرده می‌شد. به هر حال آنچه مشخص به نظر می‌رسد این است که تیم‌ملی امید ایران در راهی قرار دارد که انتهای آن مجددا ناکامی است و بس. مگر این‌که نگرش فدراسیون‌نشین‌ها تغییر کند که این یکی بسیار بعیدتر و دورتر و غیرقابل دسترس‌تر نسبت به صعود به المپیک به نظر می‌رسد.

گپ

گفت‌وگوی «جام جم» با ابراهیم قاسمپور درباره تیم امید

کار از کار گذشت

هم برای تیم‌ملی ایران در المپیک بازی کرد و هم مدتی هدایت تیم‌ملی امید را بر عهده داشت. حالا ابراهیم قاسمپور با این تجارب گرانبها، سفت و سخت اعتقاد دارد تیم کنونی امید مثل همیشه «المپیکی بشو» نیست که نیست. به اعتقاد او فدراسیون برای این تیم کاری نمی‌کند.

صحبت‌های رئیس فدراسیون فوتبال را در رابطه با تیم‌ملی امید و این‌که عجله‌ای برای انتخاب سرمربی این تیم وجود ندارد، شنیدید؟

بله، صحبت‌های او تازگی ندارد. تیم امید کماکان مثل گذشته به فعالیت خود ادامه می‌دهد و تیم بزرگسالان هم مثل همیشه در اولویت است. هیچوقت تصمیم قاطعی درباره تیم‌ملی امید گرفته نشده است. تصمیماتی که هم گرفته می‌شود عمدتا عجولانه است و وقتی اتخاذ می‌شود که دیگر کار از کار گذشته. اصلا همین الان هم کار از کار گذشته است.

چه چیزی می‌تواند در این وضعیت تغییر به وجود بیاورد؟

نمی‌دانم. همین الان شما رسانه‌ای‌ها با افرادی مثل ما در این باره گفت‌وگو می‌کنید اما مگر فدراسیون به این صحبت‌ها گوش می‌دهد؟ نظرات کارشناسی ما تاثیری در تصمیم‌گیری آنها ندارد. در فوتبال صحبت از خردجمعی واقعا نه تنها معنا ندارد بلکه وجود خارجی هم ندارد. در نهایت تصمیمی گرفته می‌شود که برای آن هیچ مشورتی با کارشناسان و متخصصان نشده است. ما اکنون در رابطه با تیم‌ملی امید همان روند گذشته را طی می‌کنیم. در واقع حرف ما کارشناسان خریدار ندارد. فدراسیون فوتبال همان چیزی را که خودش می‌خواهد اجرا می‌کند و همان نفراتی را می‌آورد که خودشان می‌خواهند. ورزش ما بیش از این‌که نیاز به جابه‌جایی مربی داشته باشد نیاز به مربی کارآمد، توانا و با دانش دارد.

پس با این اوصاف به نظر شما این بار هم صعود به المپیک در کار نیست؟

با وضعیتی که داریم و مشکلاتی که در رابطه با این تیم وجود دارد و البته در نظر گرفتن نوع برنامه‌ریزی و تدارکات باید بگویم بله، به المپیک صعود نمی‌کنیم. معضل بسیار بزرگ دیگر تیم امید این است که باشگاه‌ها در زمینه دادن بازیکن به تیم امید همکاری نمی‌کنند.

اگر همین الان کل مسئولیت تیم امید را به شما بدهند چکار می‌کنید؟

همین الان با اهل فن و متخصصان جلسه شورا و مشورت می‌گذارم و سپس به سرعت مربی انتخاب می‌کنم. برنامه او را هم به سرعت می‌خواهم. سپس یک جلسه فوری با باشگاه می‌گذارم تا راحت بازیکنان را به تیم‌ملی امید بدهم. دنبال تدارکات تیم هم هستم و علاوه بر آن دنبال بازی دوستانه هم می‌روم.

همه اینهایی که گفتم کار شاقی نیست، تصمیم‌گیری‌های سختی نیست. درست است که فدراسیونی‌ها فکر می‌کنند همه اینها کار بسیار سختی است اما من می‌گویم نیست. امیدوارم کسانی که بر مسندکار فوتبالی قرار می‌گیرند توانمند باشند. خیلی‌ها می‌گویند ما دنبال صندلی نیستیم و فقط در پی خدمت هستیم و برای این خدمت شب تا صبح نمی‌خوابیم.

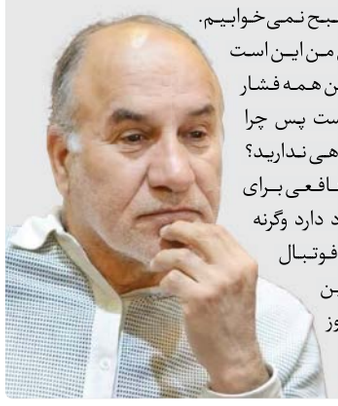

اما سوال من این است که اگر این همه فشار روی شماست پس چرا هیچ بازدهی ندارید؟ حتما منافعی برای شما وجود دارد وگرنه تیم‌ملی فوتبال امید به این حال و روز نمی‌افتاد.

گفت‌وگو

گفت‌وگو با فرزاد حاتمی که به تازگی از دنیای فوتبال خداحافظی کرده است

جابه‌جایی در سرخابی‌ها، توهین به هوادار است

فرزاد حاتمی، مارکوپولوی فوتبال ایران، استوک‌هایش را آویزان کرد! او در حدفاصل ۱۵ سال، در ۱۶ باشگاه بازی کرد تا رکوردی به جا بگذارد. با فرزاد بعد از خداحافظی‌اش مرور کردیم مهمترین برش‌های زندگی‌اش را....

با مارکوپولو فوتبال ایران تماس گرفتیم؟

(خنده) چه بگویم. مشتری زیاد بود دیگر من هم آدمی نبودم که «نه» بگویم.

۱۶ باشگاه عوض کردی. در این بین دو بار به تراکتور رفتی. ۱۶ سال در لیگ برتر بودی با ۱۶ تیم. بعید است کسی به رکورد تو برسد.

خوشحالم در باشگاه‌های بزرگ ایران بازی کردم. من پیراهن استقلال، پرسپولیس، سپاهان و تراکتور را پوشیدم. حتی به باشگاه بزرگ فولاد هم رفتم. دوران خوبی در فوتبال داشتم و خوشحالم کنار هواداران زیادی بودم. حس زیبایی به دوران بازی‌گری‌ام دارم. با این‌که راهی دراز و طولانی بود اما اصلا خسته نشدم و اگر شما خبرنگاران حرف در دهانم نمی‌گذاشتید، شاید دوباره بازی می‌کردم. (خنده)

چرا؟ مگر خودت تصمیم نگرفتی؟

من در بازی پیشکسوتان حضور داشتم. از نظر بدنی شرایط خوبی دارم. یکی از همکاران شما گفت پس خداحافظی کردی. من هم نخواستم حرف او را رد کنم. بعد که برگشتم خانه گفتم دیگر بس است، وقتش رسیده کنار بکشم و وارد عرصه مربیگری شوم.

جدی به آن فکر می‌کنی؟

بله، من در کلاس مربیگری شرکت کردم و مدرک C را گرفتم. در چند ماه آینده هم به کلاس B خواهم رفت. بعد از آن هم مدرک A را می‌گیرم.

در مربیگری دنبال چه سبکی هستی؟ فوتبال ما که ماشاا... هر روز دفاعی‌تر می‌شود.

من چون فوروارد بودم، به سبک هجومی علاقه دارم ولی نمی‌توانم این را منکر شوم که به هر حال شما بر اساس مهره‌هایی که داری، سبک بازی‌ات را تعیین می‌کنی.

از بین مربیانی که در این سال‌ها داشتی، کدام بهترین بود؟

امیر قلعه‌نویی. ببینید او چند امتیاز در لیگ گرفت. تیم‌هایش همیشه هجومی بوده‌اند. مربی ترسویی نیست.

البته به او هم انتقادهایی می‌شود.

مگر مربی صد در صد کامل داریم؟ از مورینیو هم انتقاد می‌شود. انتقاد نباشد مربی پیشرفت نمی‌کند. بالاخره با همین چیزها آدم معایب خودش را پیدا و اصلاح می‌کند. قلعه‌نویی هم خودش می‌گوید آدم کاملی است. انتقادهایی از او می‌شود. مهمترین نکته این است که هر یک از ما فوتبالی‌ها کشش انتقاد را داشته باشیم و آن را قبول کنیم. من خودم دوست دارم این روحیه‌ام را تقویت کنم.

کمی به گذشته برویم. اولین حقوقت از فوتبال چقدر بود؟

تیم‌های پایه راه‌آهن حقوق می‌دادند. اولین حقوقم ماهی ۷ هزار تومان بود. بعد از ۵ ماه یکجا ۳۵ هزارتومان دادند که با آن یک کتونی اصل دیادورا گرفتم و واقعا خوشحال بودم. الان با ۳۵ هزار تومان پفک می‌دهند؟

اولین قرارداد خوبت را با کدام تیم بستی؟

تیم قبله آذربایجان. یک فصل لژیونر شدم و آن موقع ۱۵۰ هزار دلار قرارداد بستم. با پاداش‌هایی که گرفتم، دستمزدم به ۲۰۰ هزار دلار رسید. با همان پول در تهران خانه خریدم.

باید خیلی به این موضوع افتخار کنی که در تمام تیم‌های خوب ایران بازی کرده‌ای.

بله واقعا افتخارآمیز است. این نشان می‌دهد من قابلیت زیادی داشتم. در فولاد ۴ بازی کردم و دو گل سه امتیازی زدم. در پایان فصل با اختلاف دو امتیاز قهرمان شدیم. در استقلال و سپاهان و تراکتور هم همینطور. من فقط در پرسپولیس موفق نبودم.

داستان پرسپولیس رفتنت را کامل تعریف کرده‌ای؟

یکسری حرف‌ها را تا به حال نزده‌ام که الان می‌گویم. من سال ۹۲ با فولاد قرارداد یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون بسته بودم. فقط ۲۰۰ میلیون گرفتم و به تهران آمدم تا به استقلال ملحق شوم. یک هفته منتظر بودم ولی زنگی نزدند. آخرش هم آقای قلعه‌نویی گفت فرزاد به ما نگفت دوست دارد به استقلال بیاید که گفتم آقا من یک هفته منتظر ماندم. همان موقع علی آقا دایی زنگ زد گفت برو دفتر شهرداری پیش آقای شیرینی سرپرست تیم. من فقط قیمت بالا می‌گفتم که قرارداد بسته نشود چون فکر می‌کردم جدی نیست و بیشتر شبیه شوخی است. گفتم ۷۰۰ میلیون برای نیم فصل که قبول کرد. گفتم ۳۰۰ میلیون اول بدهید، قبول کرد. گفتم ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیون پاداش باز هم قبول کرد. هر چی گفتم نه نیاورد. انگار از مال پدرش می‌بخشید. (خنده) فکر کردم دارد رقم‌ها را می‌نویسد که بعد بگوید نه نمی‌شود و تخفیف بده. تا حرفم تمام شد، منشی‌اش را صدا زد و گفت این قرارداد را بنویس تا فرزاد امضا کند! از آنجا پیش آقای رویانیان مدیرعامل باشگاه رفتم و عکس گرفتم و خلاصه شدم بازیکن پرسپولیس.

بعدها هم ابراز پشیمانی کردی.

بازی در استقلال و پرسپولیس نصیب هرکسی نمی‌شود ولی من در هر دو باشگاه بازی کردم. راستش کار من پسندیده نبود. اشتباه کردم به پرسپولیس رفتم. کلا رفتن از یکی از دو تیم به تیم دیگری، اشتباه است. می‌دانید چرا؟ چون دل هوادار می‌شکند. توهین به هوادار است. من اگر به عقب برگردم این کار را نمی‌کنم. دوست نداشتم دل هوادار بشکند.

الان که فوتبال را کنار گذاشته‌ای از خودت راضی هستی؟

قلعه‌نویی همیشه می‌گفت فرزاد باید حداقل ۱۰۰ بازی ملی داشته باشد و قدرخودش را ندانست. راستش من در زمین خوب بودم ولی بیرون از زمین نه. دروغ چرا خواب و تغذیه‌ام اصلا جالب نبود و هیچوقت مراعات نمی‌کردم. این اشتباه بزرگم بود وگرنه خیلی خیلی بهتر بازی می‌کردم و بیشتر گل می‌زدم.

امیدواری در لیگ برتر مربیگری کنی؟

آقای قلعه‌نویی پیشنهاد داده به گل‌گهر بروم و کارم را شروع کنم ولی خودم دوست دارم بالاترین مدرک را بگیرم و بعد وارد این عرصه شوم.

لیگ آزادگان

برنامه هفته بیست/سه‌شنبه ۱۱ بهمن

خیبر خرم‌آباد	۱۴:۰۰	سایپا
فجر سپاسی	۱۴:۰۰	استقلال خوزستان
پارس جنوبی جم	۱۴:۰۰	شمس‌آذر قزوین
شهرداری همدان	۱۴:۰۰	مس شهربابک
خوشه‌طلایی ساوه	۱۴:۰۰	خلیج‌فارس ماهشهر
استقلال ملاثانی	۱۴:۰۰	چوکاتالش
شهرداری آستارا	۱۴:۰۰	چادرملو اردکان
دریا بابل	۱۴:۰۰	ون‌پارس اصفهان

رده	تیم	بازی	+/-	امتیاز
۱	شمس آذر قزوین	۱۸	۲۵	۳۸
۲	سایپا	۱۸	۶	۳۰
۳	خیبر خرم‌آباد	۱۸	۲۵	۲۹
۴	فجر سپاسی	۱۸	۳	۲۹
۵	استقلال خوزستان	۱۸	۱۰	۲۸
۶	پارس‌جنوبی جم	۱۸	۵	۲۸
۷	مس شهربابک	۱۸	۱۲	۲۷
۸	چادرملو اردکان	۱۸	-۱	۲۴
۹	ون پارس اصفهان	۱۸	۵	۲۳
۱۰	استقلال ملاثانی	۱۸	-۲	۲۳
۱۱	شهرداری همدان	۱۸	۱	۲۱
۱۲	دریا بابل	۱۸	-۱	۲۰
۱۳	شهرداری آستارا	۱۸	-۱	۱۹
۱۴	خوشه طلایی ساوه	۱۸	-۲	۱۸
۱۵	آرمان گهر	۱۸	-۴	۱۶
۱۶	خلیج فارس ماهشهر	۱۷	-۹	۹
۱۷	چوکا تالش	۱۷	-۹	۹

فوتبال ایران

بالاگرفتن کار علیپور و پرسپولیس

چند هفته پیش کمیته استیناف حکم نهایی خود درخصوص پرونده شکایت علی علیپور از باشگاه پرسپولیس را صادر کرد و باشگاه سرخپوش پایتخت به پرداخت ۹۰۱ میلیون تومان جریمه محکوم شد. این در حالی است که مدیران حقوقی باشگاه پرسپولیس ادعا می‌کنند به دنبال مصالحه با مهاجم سابق این تیم بودند اما در نهایت توافق حاصل نشد؛ ادعایی که از سوی وکیل علیپور تکذیب می‌شود. نکته مهم این است که این پرونده می‌تواند مانع از صدور مجوز حرفه‌ای پرسپولیس شود. رسول باختر وکیل علیپور در این باره گفت: اگر پرسپولیس تا هفته آینده مطالبات موکلم را پرداخت نکند، ما حکم را ترجمه کرده و برای کنفدراسیون فوتبال آسیا ارسال می‌کنیم. در این صورت تا زمان پرداخت این بدهی، مجوز حرفه‌ای پرسپولیس صادر نخواهد شد.

نعمتی، منتظر اجازه یحیی

سیامک نعمتی که در پنجره زمستانی از سوی یحیی گل‌محمدی اجازه جدایی از جمع قرمزها را به دست آورده بود، در ادامه با وجود پیشنهادهایی که داشت ترجیح داد کار را در این تیم دنبال کند.

نعمتی که ششمین فصل حضور در پرسپولیس را پشت سر می‌گذارد، پس از جلسه‌ای که چند روز گذشته با مدیران باشگاه پرسپولیس برگزار کرد، اکنون در انتظار تصمیم یحیی گل‌محمدی برای بازگشت به تمرینات گروهی است. گفته می‌شود گویا با وساطت مدیران باشگاه، هافبک باتجربه پرسپولیس به زودی و پس از جلسه‌ای که با یحیی گل‌محمدی برگزار خواهد کرد به تمرینات قرمزها برخواهد گشت. برخی می‌گویند سیامک نعمتی بعد از بازی با آلومینیوم در تمرینات گروهی حضور پیدا خواهد کرد.